

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 1, 26. årgang, Januar 2024 - Pris

**GLIMT FRA
SYDINDIEN**

**SÅDAN VÆKKER VI VORES
KÆRLIGHED TIL KRISHNA**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark

Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Velkommen til 2024

Her ved indgangen til det nye år gør vi os nogle overvejelser omkring det trykte blad. På grund af den nye postlov koster det fra nytåret 25 kr. at sende et almindeligt brev, hvilket er over en fordobling af en allerede høj porto. Og til udlandet koster det nu 50 kr. Det betyder, at et årsabonnement realistisk set skal koste omkring 700 kr. (lige nu er det 500 kr.), så spørgsmålet er, hvor mange af jer stadig er parate til at betale for få et trykt blad sendt til jer. Dette blad kommer og udsendes uændret, men vi kunne godt tænke os at få respons fra så mange af jer som muligt for at få et indtryk af, hvor mange det virkelig betyder noget for at få et trykt blad i hånden. Ellers ligger det lidt i luften at gå over til kun at udkomme digitalt, hvilket størstedelen af Nyt fra Hare Krishnas læsere allerede er gået over til. Mere derom inden for de næste måneder.

Forsidebilledet er taget af Janardana Prabhu, der her ses sammen med to hengivne fra ISKCON i en lille by ved navn Srikakulam. Janardana rejser for tiden rundt i Sydindien og sender over de næste numre rapporter derfra. Den første kan læses på side 18. Hare Krishna. Ld. 🌸

KALENDER

- Søndag 7.1.2024 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Saphala Ekadasi)
Sri Devananda Panditas bortgang
- Mandag 8.1 Bryd fasten mellem 8:35–11:02
- Tirsdag 9.1 Sri Mahesa Panditas bortgang
Sri Uddharana Datta Thakuras bortgang
- Fredag 12.1 Sri Locana Dasa Thakuras fremkomst
- Lørdag 13.1 Srila Jiva Gosvamis bortgang
Sri Jagadisa Panditas bortgang
- Mandag 15.1 Ganga Sagara Mela
- Søndag 21.1 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Putrada Ekadasi)
- Mandag 22.1 Bryd fasten mellem 8:20–11:01
Sri Jagadisa Panditas fremkomst
- Torsdag 25.1 Sri Krishna Pusya Abhiseka
- Tirsdag 30.1 Sri Ramacandra Kavirajas bortgang
Srila Gopala Bhatta Gosvamis fremkomst
- Onsdag 31.1 Sri Jayadeva Gosvamis bortgang
- Fredag 2.2 Srila Locana Dasa Thakuras bortgang
- Tirsdag 6.2 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Sat-tila Ekadasi)
- Onsdag 7.2 Bryd fasten mellem 7:52–9:34
- Onsdag 14.2 Vasanta Pancami
Srimati Visnupriya Devis fremkomst
Sarasvati Puja
Srila Visvanatha Cakravarti Thakuras bortgang
Sri Pundarika Vidyanidhis fremkomst
Sri Raghunandana Thakuras fremkomst
Srila Raghunatha Dasa Gosvamis fremkomst
- Torsdag 15.2 Srila Advaita Acaryas fremkomst (faste indtil middag)
- Fredag 16.2 Bhismastami
- Lørdag 17.2 Srila Madhvacaryas bortgang
- Søndag 18.2 Srila Ramanujacaryas bortgang
- Mandag 19.2 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Bhaimi Ekadasi)

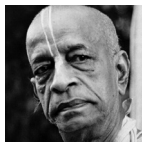
INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt	6 Interview med Kesava Priya	14 Sådan vækker vi kærlighed til Krishna	20 Køkkenside
3 Srila Prabhupadas side	10 Ekadasi	17 Guddommelighedskraft	22 Brevkasse
	12 Hvordan føles det at have ret?	18 Glimt fra Sydindien	

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevisthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2024, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

DEN STØRSTE KÆRLIGHED, 3

af Srila Prabhupada (Oversat af Christopher Thuesen)

Dette er tredje del af et kapitel fra bogen Science of Self Realization. De to første dele bragtes i de to forrige nummer (9-10.2023).

Fra dette vers i *Narada-pancaratra* kan vi forstå, at den åndelige sjæl grundlæggende er udstyret med sanser. Uagtet hvor lille en krop, den åndelige sjæl er trådt ind i, er han ikke upersonlig. Han har sanser. Måske finder man et insekt på sin bog. Det er mindre end en nålespids, men ikke desto mindre bevæger det sig. Det er udstyret med samtlige sanser. Selv en lille bakterie bevæger sig og har sine sanser. Oprindeligt besidder alle levende væsener sanser. Det er ikke korrekt, at sanserne har udviklet sig under visse materielle omstændigheder. Den ateistiske teori postulerer, at vi har udviklet sanser under bestemte materielle omstændigheder, at der ingen sanser er i den åndelige eksistens, og at vi er upersonlige. Denne opfattelse er i direkte modstrid med logik og sund fornuft. En mikroskopisk partikel af åndelig kraft besidder sanser, selv hvis den er mindre end et atom. Fordi disse sanser nu dækkes af materielle elementer, manifesteres de på en unaturlig måde. Vi må rense sanserne, og når sanserne er rensede, kan vi engagere dem i tjenesten til Sansernes Herre. Krishna er Sansernes Herre og Ejer. Fordi vi er uadskillelige dele af den Højeste Herre, er vores sanser til låns fra Ham. Det bedste, man derfor kan gøre, er at anvende sanserne til Hans sansetilfredsstillelse, ikke til vores egen. Det er den rene Krishnabevidste proces.

Herren Caitanya giver os et eksempel fra *Srimad-Bhagavatam* på ren hengivenhed. Der står i *Srimad-Bhagavatam*, at Krishna befinder Sig i hjertet. Ligesom floder løber, og deres naturlige tendens er at nå havet, vil ens sjæl, så snart den hører om Herrens

glorværdigheder, straks blive tiltrukket af den Højeste Herre. Det er begyndelsen på ren hengiven tjeneste. Så snart der er sang af Hare Krishna, vil Krishnas ejendele, Krishnas navn, Krishnas berømmelse, Krishnas bolig, Krishnas omgangsfæller – det hele – pludseligt manifestere sig inden i én, fordi Han er til stede der. Det er begyndelsen på Krishnabevidsthed. At huske ved at referere til en sammenhæng betyder, at så snart man hører et kodeord, vil man straks huske på al den information, kodeordet indebærer. Når sindet tiltrækkes af Krishna og alt i forbindelse med Krishna blot ved at høre en smule forherligelse af Hans kvaliteter, er det på samme måde begyndelsen på ren Krishnabevidsthed. Da er der ikke mere *gati*, dvs. flakken af sindet.

Det var sådan, *gopierne* havde det. Så snart de hørte lyden af Krishnas fløjte, gav de afkald på alting. Nogle af dem lå ned, andre havde travlt med at arbejde eller passe deres børn, men så snart de hørte Krishnas fløjtespil, glemte de alt andet og skyndte sig hen til Ham. Deres mænd, brødre og fædre sagde: "Hvorfor tager I af sted og forsømmer jeres pligter?" Men de var ligeglade – de stak blot af. Der er ingen hindringer eller vanskeligheder for at forene sindet med Krishna. Det er begyndelsen på ren hengivenhed.

Purusottama betyder Krishna. Ordet *purusa* betyder "nyderen". De betingede levende væsener er falske nydere, imitationsnydere. Her i den materielle verden opfører alle levende væsener sig som *purusa*. Ordet *purusa* betyder nærmere bestemt "hankøn". Hannen betragtes som nyderen og hunnen

som den nydte. Uanset om man har en mandlig eller kvindelig krop, har alle i den materielle verden en tilbøjelighed til at nyde og går derfor under betegnelsen *purusa*. Men det er kun den Højeste Herre, der virkelig er en *purusa*. De levende væsener er Hans energi, og Han er den højeste nyder. Vi er ikke *purusa*. Energier anvendes på nydelse, og vi er energier og redskaber for den Højeste Person. Derfor er *Purusottama* den højeste transcendentale person, Krishna. Symptomet på ren Krishnabevidsthed er, at vores rene hengivenhed til Guddommens Højeste Personlighed udfolder sig uden hindring eller vanskeligheder.

Der er ingen ambitioner bag eller noget motiv for ren Krishnabevidsthed. Enhver anden transcendental funktion eller form for tilbedelse drives af et motiv. Nogle ønsker frelse, nogle ønsker materiel velstand, nogle vil til en højere planet, nogle vil til Krishnaloka. Disse ambitioner bør ikke være der. En ren hengiven har ikke sådanne ambitioner. En ren hengiven ønsker ikke engang at komme til Krishnas højeste bolig. Selvfølgelig kommer den hengivne dertil, men han har intet ønske derom. Den hengivne ønsker blot at engagere sig fuldt ud i Krishnas tjeneste.

Der findes forskellige former for befrielse. Der er *salokya*-befrielse, at bo på samme planet som den Højeste Herre. Beboerne på Vaikunthaplaneterne bor på samme planet som Guddommens Højeste Personlighed. *Sarsti*-befrielse betyder at have næsten samme overdådighed som Narayana. Den befriede individuelle sjæl kan fremstå ligesom Narayana med fire arme, de fire emblemer, næsten de samme kropslige karakteristika, den samme overdådighed, den samme udsmykning, de samme bygninger, alting. *Sarupya* betyder at have samme form eller kendetegn. *Samipiya* betyder aldrig at være langt væk, men altid at være sammen med den Højeste Herre. For eksempel kan man have samvær med Herren, ligesom vi sidder og er sammen her. Det kaldes *samipyamukti*,

befrielse i nærhed. Rene hengivne accepterer dog ikke disse forskellige former for befrielse. De ønsker blot at være engagerede i Krishnas tjeneste. De bekymrer sig ikke om nogen form for befrielse.

De, der rent faktisk er Krishnabevidste, opnår den Højeste Herres selskab, men de ønsker det ikke. Deres eneste ambition er at være engagerede i Herrens transcendentale kærlighedstjeneste. Den højeste fuldkommenhed inden for hengiven tjeneste eller Krishnabevidsthed kommer til udtryk, når en hengiven nægter at tage imod nogen form for velsignelse eller vinding fra den Højeste Herre. Prahlada Maharaja blev tilbudt hvad som helst, han ønskede sig. Han skulle blot anmode om det, men han sagde: "Min Herre, jeg er Din evige tjener. Det er min pligt at tjene Dig, så hvordan kan jeg tage imod nogen form for fordel fra det? Da ville jeg ikke være Din tjener. Jeg ville være en købmand." Således svarede han, hvilket er et tegn på en ren person. Krishna er så venlig, at Han opfylder alle en hengivens ønsker, selv hvis han ønsker materielle velsignelser. Hvis der befinder sig et ønske på bunden af en hengivens hjerte, opfylder Han også det. Han er så venlig. Men den ophøjede natur af *bhakti-yoga*, dvs. hengiven tjeneste, er, at en ren hengiven nægter at acceptere de forskellige former for befrielse, selv hvis de bliver tilbudt af den Højeste Herre.

Hvis man har materielle ønsker eller motiver inde i sig selv, og man engagerer sig i hengiven tjeneste for at opfylde sådanne ønsker, vil resultatet være, at man aldrig opnår ren kærlighed til Gud. Hvis man tænker: "Jeg er engageret i Krishnabevidsthed i Krishnas hengivne tjeneste, fordi jeg ønsker mig den og den rigdom," kan ønsket blive opfyldt, men man vil aldrig få samme ublandede kærlighed til Krishna som *gopierne*. Har man et bagvedliggende motiv, selv om man udfører sin hengivne pligt, vil man stadigvæk ikke være i stand til at nå stedet

af ren kærlighed til Gud. I et vers fra *Bhakti-rasamrta-sindhu* skriver Rupa Gosvami: "Så længe man ønsker materiel vinding [*bhukti*] eller befrielse [*mukti*], må man acceptere disse spøgelsesagtige repræsentationer." Så længe den *maya* eksisterer i ens hjerte, hvordan kan man så nyde den åndelige lyksalighed, der kommer fra ren kærlighed til Gud? Hvis man med andre ord har materielle ønsker eller sågar et ønske om befrielse, kan man ikke opnå ren Gudskærlighed. Ren hengivenhed er fri fra samtlige ønsker – det er udelukkende at gøre kærlighedstjeneste for tjenestens egen skyld.

Der er et fint eksempel fra Rupa Gosvamis liv. Rupa Gosvami og hans bror Sanatana Gosvami levede hver for sig i Vrindavana og udførte deres *bhajana*, hengivne tjeneste. Rupa Gosvami boede i skoven, og det var ikke muligt at tilberede god mad eller tiggere en *capati* fra landsbyen. Rupa Gosvami var den yngste af brødrene, og han tænkte: "Hvis jeg kan skaffe nogle madvarer, kan jeg tilberede nogle udsøgte retter, ofre dem til Krishna og invitere min storebror på et måltid." Det var hans ønske. I selvsamme øjeblik kom en pige på omtrent tolv år og forærede ham en overflod af mad som mælk, mel, ghee osv. Det er det vediske system. Sommetider giver husholdere madvarer til tiggere og vismænd i den forsagende livsorden. Rupa Gosvami var ovenud lykkelig over, at Krishna havde sendt ham så mange ting, og at han nu kunne lave et festmåltid. Han forberedte et gilde og inviterede sin storebror.

Da Sanatana Gosvami ankom, troede han ikke sine egne øjne. "Hvordan har du skaffet alle disse ting? Du har tilberedt et overdådigt gilde midt i skoven. Hvordan er det muligt?"

Rupa Gosvami forklarede: "Jeg ønskede det i morges, og tilfældigvis sendte Krishna mig alle disse ting. En sød pige kom og gav mig dem." Han beskrev pigen: "En meget sød pige."

Sanatana sagde: "Denne søde pige er Radharani. Du har taget tjeneste fra Radharani,

Herrens evige ledsagerske. Det er en stor fejltagelse." Det var deres filosofi. De ville ikke modtage tjeneste fra Herren. De ønskede blot at gøre tjeneste. Men Krishna er så klog, at Han også ønsker at tjene Sin hengivne. Han leder efter en mulighed for at tjene Sine hengivne. Dette er en åndelig konkurrence. En ren hengiven ønsker intet fra Krishna. Han ønsker blot at tjene Ham. Og Krishna søger også efter en chance for at tjene Sin hengivne. Krishna er altid lige så ivrig efter at tilfredsstille Sine hengivne, som den hengivne er efter at tilfredsstille Ham.

Sådan er den transcendentale verden. På det absolutte plan findes der ingen udnyttelse. Alle ønsker at tjene. Ingen ønsker at tage imod tjeneste. I den transcendentale verden ønsker alle at give tjeneste. I ønsker at tjene mig, og jeg ønsker at tjene jer. Dette er sådan en fin mentalitet. Den materielle verden betyder, at jeg ønsker at tømme jeres lommer, og I ønsker at tømme mine lommer. Intet andet. Det er den materielle verden. Vi bør prøve at forstå det. I den materielle verden ønsker alle at udnytte sin ven, sin far, sin mor, alle og enhver. Men i den transcendentale verden ønsker alle at tjene. Alle har Krishna som omdrejningspunkt for tjeneste, og alle ønsker at tjene Ham enten som venner, tjenere, forældre eller elskere. På samme tid ønsker Krishna også at tjene dem. Dette er et transcendentalt forhold. Hovedfunktionen er tjeneste, selv om der intet behov er for tjeneste, da alle er helt opfyldte. Der er ingen sult, der er intet behov for at spise, men alligevel tilbereder alle udsøgte retter for at bespise hinanden med dem. Sådan er den transcendentale verden. Vi kan ikke nyde den transcendentale glæde ved at tjene, medmindre vi når til stedet af blot at tjene Krishna eller Hans hengivne. Har vi nogen form for bagvedliggende motiv, vil den følelse aldrig blive vækket. Tjeneste til den Højeste Herre og Hans hengivne bør udføres uden motiv og uden om ønske om personlig sansetilfredsstillelse. 🌸

INTERVIEW MED KESAVA PRIYA, 2

af Dandaniti Devi Dasi og Lalitanatha Dasa

Dette er anden del af interviewet fra den 15. august 2023 med Kesava Priya (oprindeligt Kamsari), hvor hun fortæller om sin første tid i Hare Krishna. Hendes beretning dækker årene 1980-83 i Krishnabevægelsens templer på Korfuvej på Amager, Knabstrupvej i Brønshøj og Åshøj uden for Køge. Første del bragtes i Nyt fra Hare Krishna, november 2023.

Kesava Priya: Jeg blev flyttet meget rundt. Jeg følte mig ensom som eneste kvinde blandt *brahmacarierne*. En dag kom Devamrta Swami ind i køkkenet. Jeg fortalte ham, at jeg følte mig ensom. Han svarede: "Vil du hjem til mor?" Jeg svarede nej. Han sagde: "Vil du til Sverige, ligesom en ko? Græsset er altid grønnere på den anden side." Jeg sagde: "Nej, jeg føler mig bare ensom." Så fik jeg lov til at komme til Sverige i et år, hvor jeg rejste rundt med Kausalya og Rastra-Palika, der var vores *sankirtana*-leder. Jahnu fortalte, at han fik sin første tallerken *prasadam* på Korsnäs af mig. Det var lidt sjovt.

Jeg kan huske, at vi flyttede fra Korfuvej til Knabstrupvej efter et års tid. Pancamukha og jeg gjorde stedet fuldstændigt rent.

Lalitanatha dasa: Han kom efter dig, ikke sandt?

KP: Jo.

Dandaniti dasi: Var Korfuvej en lejlighed?

KP: Nej, det var et hus med et stort tempelrum og et lille værelse ved siden af, hvor jeg boede, plus et køkken. Ved siden af køkkenet var der et lille *prasadam*-rum. Jeg var den eneste kvinde, så de kunne heller ikke finde ud af at vise mig, hvordan man tager en sari på. Jeg plejede at dække mig helt til, så jeg ikke skulle forstyrre nogen, og sådan sad jeg også og spiste. Jeg kan også huske, at jeg handlede ind. Jeg havde mange pligter. Jeg handlede ind, jeg lavede mad, og jeg var også på *sankirtana* (bogdistribution).

En dag kom alle *brahmacarierne* hjem. En af dem kiggede ind i tempelrummet: "Planterne er døde." Så begyndte jeg at græde: "Gud,

jeg havde glemt at vande planterne."

Jeg følte mig ensom, da Devamrta og alle de andre var væk på rejsende *sankirtana*. Kesinasa og Premarasa var lige blevet deporteret tilbage til Frankrig, så jeg var alene i hele huset. Jeg tog en masse gamle kalendere og klippede billederne ud og satte dem op med tape i hele templet på alle døre og vinduer. Da Devamrta kom hjem, udbrød han: "Hippiehouse."

Når jeg kom hjem fra *sankirtana* med busen, plejede jeg at synge *Nama om visnu-padaya* ... rigtigt højt, indtil jeg kom hjem til villaen på Korfuvej. En dag sang jeg ikke, så Devamrta Swami kom ned og spurgte: "Hvad er der sket? Du synger ikke." Jeg var glad, selv om jeg var alene.

På Korfuvej kom der en pige, der var interesseret. Jeg ville gerne engagere hende i noget, så jeg spurgte hende, om hun kunne lide at lave mad, eller hvad hun gerne ville gøre. Jeg kan huske, at Devamrta Maharaja bagefter kritiserede mig for, at hun ikke vidste, hvad hengiven tjeneste var, og ikke selv skulle bestemme, hvad hun skulle lave.

På *sankirtana* mødte jeg også en ung pige, der gerne ville have, at jeg kom hjem og besøgte hende. Jeg fortalte Devamrta Maharaja: "Jeg tror, at jeg har arrangeret et hjemmeprogram."

Jamen, det var jo fint, men vi var så få. Det endte med, at Devamrta kørte af sted i en bil, og jeg sad på bagsædet. Vi kom ind og besøgte pigen et eller andet sted inde på Nørrebro. Hun havde to ølkasser, en til Devamrta Maharaja og en til mig. Det var meget usle kår.

Men hun var rigtig sød og stillede nogle gode spørgsmål. Devamrta sagde på et tidspunkt noget utroligt morsomt. Jeg sad på min ølkasse og kunne ikke lade være med at klappe ham på skulderen og sige: "Det var en god vittighed." Han blev helt stiv ligesom is. Vi var der ikke så meget længere. Vi kørte hjem i bilen i fuldstændig tavshed. Så sagde han: "En *brahmacarini* rører aldrig ved en *brahmacari*." Han var meget striks, men han fik altid det bedste frem i mig.

Da jeg kom op til Bergen i Norge og gjorde *sankirtana* der, kom Ravi og Lilashakti derop. Hun havde lige født Candravali, og jeg blev bedt om at passe hende. Jeg gjorde først *sankirtana* deroppe i nogle måneder, og så skulle jeg passe det lille barn. Det eneste, jeg kunne sige, var "Prabhupada, Prabhupada," og så ellers skifte ble. Da Devamrta Swami kom op og besøgte os efter nogle uger, spurgte han, hvordan alting gik. Jeg svarede, at jeg var mere lortebevidst end Krishnabevidst. Han svarede, at det var heller ikke den rigtige tjeneste for en *brahmacarini*.

Jeg fortalte, hvad der skete, og at Lilashakti sagde, at jeg var for sensitiv. Han svarede: "For sensitiv? Det tog os et helt år at gøre dig bare en smule sensitiv." Han var i det hele taget meget støttende. Uden Devamrta Maharaja havde jeg umuligt kunnet overleve det alt sammen. Han inspirerede mig på alle mulige måder. Hans klasser og foredrag var rigtig gode.

Som sagt gjorde vi hele templet rent på Knabstrupvej. Det var en villa ligesom på Korfuvej. Men jeg husker det ikke så tydeligt.

Ld: Da vi talte med Ravi, havde han indtryk af, at det var Danmarks første tempel. Han vidste ikke, at der havde været noget på Korfuvej. Han mente, at han selv startede templet i Danmark, hvilket han ikke kan have gjort, for det flyttede jo fra Korfuvej til Knabstrupvej.

KP: Ja, der var en masse aktivitet

på Korfuvej.

Dd: Hvem startede Korfuvej?

KP: Kesinasa og Premarasa fra Frankrig. Premarasa var lige vendt tilbage fra Mellemøsten. Jeg kan huske, at han sagde, at holde *harinama* og distribuere *prasadam* på Christiania var mere udfordrende end at være i Mellemøsten, hvor kuglerne fløj rundt omkring dem. At være på Christiania om sommeren var vanskeligt for munke. De havde i hvert fald været der i et stykke tid, da jeg flyttede ind, men de blev der ikke så længe efter. Og Janesvara var der helt sikkert, for det var ham, der talte med mig allerførst.

Dd: Nævnte du ikke også Aristahe?

KP: Det var faktisk ham, der kom ud og besøgte mig. Jeg havde lige mødt dem, og så efter to dage var han allerede ude i mit kollektiv. Jeg kan huske, at han sad inde i vores kæmpestue. Han kom uanmeldt og sad der i sofaen. Nogle havde inviteret ham ind. Jeg havde lige forberedt noget frokost. Jeg var heldigvis vegetar. Han sagde: "Krishna spiser

ikke løg." Jeg svarede: "Men det gør jeg." Så spiste jeg min frokost, men jeg flyttede alligevel ind i templet næste dag. Jeg kan ikke huske, hvad han prædikede. Jeg kan kun huske, at jeg var så fræk at sige: "Men det gør jeg."

Vi kom ud på Knabstrupvej i vinteren 81-82. Der var sne. Jeg kan huske, at Niels, jeg havde været forlovet med, kom hjem efter et halvt år i Himalaya

og besøgte mig på Knabstrupvej. Devamrta Swami sagde lige ud til ham, at hvis han ville se mig, skulle han chante seksten runder. Så begyndte han at chante seksten runder, men han var ikke interesseret. Devamrta Swami sad engang ude i haven og prøvede at forklare ham filosofien.

Jeg sagde til ham: "Du har været et halvt år i Himalaya og lavet åndedrætsøvelser, og nu vil du sejle i en båd over Atlanterhavet. Men du behøver slet ikke at tage nogen steder hen. Du skal bare blive og chante Hare Krishna, så får du alting. Det er lige meget hvor i verden, du er."

Devamrta Swami kom og så os ude i haven. Efter han var gået, sagde han: "Tror du, du kan gøre ham Krishnabevidst?" Han ville ikke have, at jeg prædikede til ham. "I det mindste kan jeg forsøge," svarede jeg. Men han blev ikke. Han levede sit liv, og vi holdt ikke forbindelsen. Der var ikke internet og telefoner dengang. Det er det eneste, jeg rigtig kan huske fra Knabstrupvej.

Ld: Det betyder, at Devamrta Swami var på Knabstrupvej til at begynde med.

KP: Ja, men jeg kan ikke huske ret me-

get om Ravi og Lilashakti eller fra Knabstrupvej og Køge. Jeg kan kun huske, at jeg var oppe i Sverige.

Ld: Jeg kom der på Knabstrupvej, nok i juli '82. Du var der ikke. Kort tid efter kom jeg med til Sverige til Janmastami på Korsnäs, hvor jeg kan huske, at du var i køkkenet. Du må være kommet til Danmark lidt senere derefter.

KP: Ja, jeg var kun deroppe i et år.

Jeg mistede min stemme på *sankirtana*, så jeg blev bedt om at gå i køkkenet på Korsnäs. Jeg fik anden initiering efter otte måneder, fordi de lige pludselig manglede en kok. Sådan var det bare. En eller anden gav mig en ren sari og sagde: "Der er ildoffer og initiering nu." Jeg blev initieret første gang efter et år, og otte måneder senere fik jeg anden initiering.

Jeg blev bedt om at lave morgenmad, frokost, frugtofring klokken 4, ofringen klokken 6 og sødsager til *mangala-arati* klokken 8. Jeg stod der med alle disse ofringer og sov kun 3-4 timer om natten. Da jeg klagede til Locan, svarede han bare: "Jeg har heller ikke altid tid til at spise morgenmad."

Det gode var, at Harikesa indspillede plader deroppe på det tidspunkt. Han kom sommetider ind i køkkenet, imens jeg lavede sødsager til *mangala-arati* omkring midnat, og bad om noget vand. Jeg ville give ham helt klart vand fra Almvik. Og så en dag – jeg tror, jeg var træt – tog jeg en flaske med, hvad der lignede vand, og hældte det op i hans kop. Så gik han ud og ovenpå. Lidt senere hørte jeg ham stå oppe i *prasadam*-rummet og sige til Svarupa: "Hun gav mig opvaskevand." Jeg

tænkte: "Nu er mit åndelige liv ødelagt." Men han var meget barmhjertig.

Jeg havde rigtig megen tjeneste, og så en dag ville de også have, at jeg skulle lave brød. Jeg var så træt, for jeg skulle lave én slags *prasadam* til 100 BBT-hengivne, der skulle have det hele dampkogt og kun let *prasadam*, og så var der 20-30 byggearbejdere og jugoslaviske hengivne, der skulle have alt friturestegt. Jeg kan huske, at da de begyndte at spørge om brød, havde jeg siddet inde på biblioteket og kom ud med tårer i øjnene. Så åbnede Harikesa døren og sagde: "Haribol!". Haribol. Så var jeg glad igen. Men det var nonstop med alle de BBT-hengivne.

Jeg husker ikke meget fra Køge. Kun, at Harikesa kom og sagde, at vi manglede noget økonomi. Nogle var begyndt at lave stearinlys i Sverige, så kunne jeg finde ud af at sælge dem? Jeg syntes, det var nogle fine lys, men jeg tænkte: "Hvordan gør man det?" Det var vinter, så jeg tog en masse tøj på og blev sat af inde på Strøget, men politiet kom og sagde, at jeg ikke måtte stå der. Man skulle gå. Man måtte godt sælge noget, så længe man ikke stod stille. Jeg kom lysene op i en barnevogn og gik over på rådhuset og bad om tilladelse et eller andet sted. Jeg fik nej, men når politiet så kom og spurgte, om jeg havde været på rådhuset, svarede jeg ja. Så gik jeg videre med barnevognen og solgte rigtig mange lys. Harikesa bad mig: "Vil du ikke nok samle en masse *laksmi* ind nu, for jeg afhænger helt af dig." Det var meget inspirerende. Det er det eneste, jeg kan huske fra Køge.

Ld: Kan du huske, hvornår Adideva og Pancamukha kom? Det var på Korfuvej, ikke? Kom du først?

KP: Ja. Jeg kan ikke huske, hvornår Pan-

camukha kom, men vi blev initieret samtidigt. Jeg har jo dårlig hørelse, så jeg hørte kun Harikesa sige mit navn som Kamsa. Jeg følte virkelig, at det var synd for mig, at jeg havde fået sådant et dårligt navn igen. Så sagde nogen: "Kamsari, dræberen af dæmonen." Jeg var lettet, men alligevel. Jeg havde troet, jeg skulle have et romantisk navn på Srimati Radharani.

Ud over, at jeg godt kunne lide filosofien, var en af årsagerne til, at jeg flyttede ind, en hengiven fra USA. Jeg tror, han var Prabhupada-discipel. Han var meget meget ydmyg og spillede så fint på *mrdanga*. Vi dansede en masse, og Premarasa var også rigtig dygtig. De fik inspireret nogen. Jeg var ikke så god til at invitere folk hjem. Jeg vidste dårligt nok, hvad jeg skulle sige på *sankirtana*. Jeg havde knapt nok læst en hel bog færdig.

Der var en ufattelig entusiasme. Jeg har kun gode minder. Der var nogle småting, men jeg er overbevist om, at Krishna er der til at holde os oppe, i hvert fald de første mange år, og så efterhånden skal vi selv gøre det, når vi får mere forståelse af det hele, og det bliver mere en integreret del af os selv, og vores frie vilje kommer mere frem. 🌸

EKADASI - KRISHNAS SÆRLIGE DAG FOR ALLE

BHAKTI-YOGA I HJEMMET

af Rohininandana Dasa (Oversat af Jesper Frydenlynd)

En af mine venner i det britiske luftvåben skrev til mig: "Jeg har hørt, at man på *ekadasi* ikke må spise, drikke eller sove om natten. Man må heller ikke se på eller tale med ikke-hengivne på denne dag. Jeg finder alt dette fuldstændigt umuligt at følge i mine omstændigheder. Hvad er *ekadasi* for noget, og hvordan overholder hengivne normalvis dagen?"

Jeg svarede: "Jeg kan virkelig godt lide at tænke på *ekadasi* som en særlig mulighed for at øge mine bestræbelser på at være Krishnabevidst snarere end en liste over alle de ting, jeg ikke må." De ting, man ikke må eller skal, er fortsat til stede, men de er underordnede de reelle ting, vi skal og gerne vil: at huske Herren Krishna, at synge Hans navne, at nyde muligheden for at bruge en lang og uafbrudt periode på at høre om Krishna og at drage fordel af muligheden for at gøre nogle væsentlige åndelige fremskridt.

Srila Prabhupada fortalte os aldrig, at vi ikke måtte se på eller tale med ikke-hengivne på *ekadasi*. Han sagde heller ikke, at vi skulle overholde en komplet faste eller gå igennem natten uden søvn. Han bad os ganske enkelt om at bruge denne dag på at øge vores erindring om Krishna. Og han gav os kun én restriktion: Undlad at spise bønner og korn på *ekadasi*.

Jeg har hørt, at Sanatana Gosvami kommenterede, at alle de mange regler og forskrifter, han kompilerede i sin bog *Hari-bhakti-vilasi*, blot er beregnet til at hjælpe folk med at huske Krishna for hvert skridt i deres liv.

Narada Muni udtaler også:

*aradhito yadi haris tapasa tatah kim
naradhito yadi haris tapasa tatah kim*

"Hvis Krishna tilbedes, hvad er så behovet for uvedkommende askese? Og hvis Krishna ikke tilbedes, hvad nytter askese så?" Tanken udtrykt her er, at hengiven tjeneste rettet mod Krishna indebærer askese som en naturlig ting.

Hvis jeg for eksempel på *Ekadasi* forsøger at recitere mere og høre mere om Krishna end normalt, vil jeg naturligvis gerne sove og spise mindre. Og når jeg begynder at føle mig åndeligt opladet af min recitation og læsning, vil jeg samtidig føle mig mindre søvngig og sulten, end jeg normalt ville.

Krishnabevidsthed er ikke beregnet til at belaste os, men snarere fjerne vores byrde. I vedisk litteratur er der mange, mange detaljerede instruktioner til alle former for personlige, sociale og kulturelle anliggender. Srila Prabhupada sagde engang: "Hvis jeg fortalte jer dem alle, ville I besvime." Men deres formål er at hjælpe og ikke hindre os i at blive Krishnabevidste i vores praktiske dagligdag. En person, der følger *Ekadasi*, bør ende med at føle sig let og fri og ikke tyngtet af bekymring.

Srila Prabhupada forklarede, at *ekadasi* betyder "den ellefte" og refererer til den ellefte dag for både den tiltagende og aftagende måne. Så *ekadasi* falder to gange om måneden. Ligesom bestemte steder har en særlig atmosfære, der fremmer vores renselsesproces og åndelige fremskridt, har bestemte faser af tiden det. *Ekadasi*-dagen er åndeligt fyldt med hengiven energi.

Der er mange sidegevinster ved at overholde *ekadasi* såsom godt helbred (regelmæssig faste giver vores fordøjelsesorganer mulighed for hvile) og økonomi (hvis alle fulgte *ekadasi*, kan man forestille sig, hvor meget mad, der ville blive sparet). Men det altoverskyggende formål med at følge

ekadasi er at hjælpe os med at vække vores kærlighed til Krishna.

Prabhupada lærte os, at det at følge *ekadasi* betyder at minimere kroppens krav og maksimere vores tjeneste til Krishna. På *ekadasi* bør vi spise mere enkelt og prøve at omsætte denne maksime til praksis: "At spise for at leve, ikke leve for at spise."

Srila Prabhupada anbefalede, at vi på *Ekadasi* øger vores recitation af de hellige navne – Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare. Til en discipel, der spurgte: "Skal vi recitere 25 runder på *ekadasi*?" svarede Srila Prabhupada: "Hvorfor kun 25 runder? Du skal recitere så mange som muligt."

Herren Caitanya bad Sin mor (og gennem hende Sine andre tilhængere) om at afholde sig fra korn på *ekadasi*. Ud over, at det kræver mere energi at fordøje, siges det, at korn på *ekadasi* er påvirket af universelle syndige reaktioner. *Ekadasi* er en særdeles lykkebringende dag, men enhver, der spiser korn på den dag, er ubevidst impliceret i disse reaktioner.

Nogle gange kan en person glemme, at det er *ekadasi* og først komme i tanke om det efter allerede at have spist korn. Skulle det ske for dig, er det bedst at undlade at spise mere korn resten af dagen og så overholde din *ekadasi*-faste næste dag.

En gang om året – i den tidlige sommer – er der en særlig *ekadasi*, der er kendt som *Pandava Nirjala Ekadasi* eller *Bhima Ekadasi*. Tilbage i *Mahabharatas* dage for 5.000 år siden havde Arjunas storebror Bhima store vanskeligheder med at faste (i de dage fastede alle fuldstændigt fra al mad og væske). Han fik derfor tilladelse af vismanden Vyasadeva til kun at overholde den fulde *ekadasi*-faste én gang om året. I Krishnabevidsthedsbevægelsen er mange hengivne vant til at følge denne *Bhima Ekadasi*, idet de afholder sig fra al mad og vand for at kompensere for eventuelle

uoverensstemmelser i deres overholdelse af de foregående 23 *ekadasi*-dage.

Nogle hengivne vælger at faste fra mad, vand og søvn som regulær askese. De bliver oppe hele natten, normalvis sammen med nogle venner (det er vanskeligt at gøre alene), og synger, reciterer og læser sammen. Hvis du nogensinde beslutter dig for at gøre dette eller at faste fra både mad og vand (*nirjala*), er der en meget sund og hjælpsom metode at bryde fasten på. Drik et glas vand med citronsaft, lidt sort peber og en knivspids salt. Lad der herefter gerne gå et par timer, inden du spiser noget.

Alle er sammensat forskelligt, og for nogle mennesker kan det at faste fra bare vand være en stor belastning for helbredet. Srila Prabhupada fortalte engang en discipel, at i prioriteret rækkefølge kommer først et godt helbred, dernæst vores *sadhana* (åndelige praksis) og derefter vores tjeneste med at hjælpe med at bringe Krishnabevidsthed videre til andre. Det betyder ikke, at et godt helbred er vigtigere end at recitere Hare Krishna! Tanken er, at uden et godt helbred er det svært at gøre noget som helst. Faktisk instruerede Prabhupada, at hvis en hengiven ved at faste på *ekadasi* føler sig for svag til at udføre sin hengivne tjeneste, er det bedre for ham at spise. Prabhupada selv plejede at spise bl.a. bananchips som en del af sin "*ekadasi* kost".

I vores ISKCON-templer tilbereder kokkene nogle gange festmåltider, der falder på *ekadasi*, med brug af ingredienser som kartofler og boghvede til at lave retter, der ligner deres kornbaserede modstykker.

Uanset hvordan du beslutter dig for at overholde *ekadasi*, er det bedst at forberede dig mentalt dagen før ved at planlægge og beslutte, hvad du har tænkt dig at gøre. Prøv at gøre det til en dag, hvor du bryder dit vanlige livsmønster og øger dine åndeligt orienterede aktiviteter. *Ekadasi* er også et godt tidspunkt at reflektere over dine generelle åndelige fremskridt på. Held og lykke! 🌸

HVORDAN FØLES DET AT HAVE RET HELE TIDEN?

af Jahnú Dasa

Jeg er fortaler for den vediske fremstilling, og den vediske fremstilling har altid ret. Det er ikke mig personligt, der har ret. Jeg videregiver bare den ældste viden, der findes om naturen, sjælen og Gud.

Hvordan føles det? Det føles faktisk ret godt at videregive en viden, der kan befri et menneske for alle lidelser. Man bliver selvfølgelig stadig syg eller brækker et ben, men når først man forstår, at man ikke er sin krop eller dens kultur, bliver det lettere at distancere sig fra kroppen og sindets uundgåelige lidelser.

I *Bhagavad-gíta* beskrives ydmyghed som det første symptom på viden. Det hænger sammen med, at sand viden kun kan komme fra en, der har den i forvejen. Man lærer med andre ord kundskab fra andre. Viden er ikke noget, man kan spekulere sig frem til.

Åndelig kundskab kan man kun få fra en, der har den i forvejen, og for det kræves der ydmyghed. Man må blive ydmyg for at nærme sig en autoritet (en åndelig mester) og lære fra ham. Dette gælder, hvad enten der er tale om åndelig eller materiel viden. Hvis man ikke behager sin lærer ved at udvise ivrighed efter at forstå emnet, vil han være mindre tilbøjelig til at give sin viden fra sig.

I denne tid er det moderne at betale for viden om det ene eller det andet. Man er endda begyndt at sidestille information med viden. Der er også nogle, der tager sig betalt for såkaldt åndelig viden. Men en nødvendighed for, at åndelig viden kan formidles, er, at der ikke kræves betaling for den. Derfor ved man, at enhver viden, man skal betale for, om end den kan være gavnlige på det materielle plan, ikke er åndelig viden.

Intelligens defineres i den vediske filosofi som skelneevnen. Sand viden eller åndelig viden begynder, når man lærer at skelne

mellem sit selv på den ene side og sin krop og sit sind på den anden. At man har realiseret åndelig viden, viser sig ved, at man ikke mere vil være tvunget til at handle ifølge sine sanser og sit sinds impulser. Man bliver ubundet.

I den menneskelige livsform kan sjælen hæve eller degradere sig selv. Det falske ego opdager man, når man får øje på den mekanisme, der får os til at tro, vi er mænd eller kvinder, gamle eller unge, smukke eller grimme, hvide eller sorte osv.

Alle disse er materielle kropslige betegnelser. De beskriver kun kroppen og dens kultur. De beskriver ikke selvet. Selvet kan beskrives som observanten. Man kan ikke beskrive selvet ved at beskrive det, der observeres af selvet. At forstå, at der er forskel på observanten og det, der observeres, er det første trin i åndelig erkendelse.

Med andre ord er det første trin i åndelig viden at forstå, at der er forskel på ånd og materie. Bevidstheden (ånd) er observanten, og materien er det, der observeres. Det er derfor, ateister per definition er mindre intelligente, for de skelner ikke mellem bevidsthed og materien. De tror, at bevidsthed blot er nogle kemiske vekselvirkninger i hjernen.

Det, der varer ved, dvs. det, der er konstant, er åndeligt, og det, der ikke varer ved, eller med andre ord det, der er midlertidigt, er materielt. Definitionen på virkelighed er den samme. Det, der varer ved – det konstante – eksisterer, og det, der ikke varer ved – det midlertidige – eksisterer ikke. Materien eksisterer givetvis, men fra en evig synsvinkel har dens evindelige omskiftelighed ingen relevans. Man kan faktisk godt sige, at for en totalt åndeligt oplyst person eksisterer den materielle verden ikke. Han eller hun ser kun Krishna.

Krishna siger:

”De, der er seere af sandheden, har konkluderet, at det ikke-eksisterende (den materielle krop) ingen varighed udviser, og at det eksisterende (sjælen) er evigt og uden forandring. Dette er de kommet frem til ved at have studeret begges naturer.”

Man kan så indvende, at selv om noget er midlertidigt, må det dog stadig eksistere. En hammer eller et hus er givetvis midlertidige, men hammeren gør ikke desto mindre ondt, når den lander på vores tommelfinger. Hvordan kan Krishna da hævde, at kun det varige eksisterer, og at det midlertidige ikke eksisterer? Hvordan giver det mening, når Krishna hævder, at f.eks. et hus ikke eksisterer?

Svaret er selvfølgelig, at det skal ses ud fra en evighedssynsvinkel. Krishna er evig. Han eksisterer i ET eneste ekspanderende nu. Et hus eller en hammer varer kun et par sekunder på det evige plan, ja, det er faktisk som om, de slet ikke var der.

Brahma er det første skabte levende væsen i universet. Han er skaberguden. Han er den, der har formet materien til verden, som vi kender den. Han lever i ufatteligt lang tid. Hans livslængde er beregnet til 311,04 billioner år, hvilket svarer til universets livslængde.

Lad os sige, at jeg fødes, vokser op og bygger et hus. Hvor lang tid varer det? 30 år måske. Hvor lang tid er 30 år ud af 311,042 billioner år? Hvor lille et sekund, hvor ubetydelig en hændelse vil det være i Brahmas liv? Blot et ubetydeligt øjeblik. Et fragment af et sekund – som om det aldrig var sket.

Og tænk på, at Brahma blot er en almindelig *jiva*, dvs. en individuel sjæl som du og jeg. Selv han er underlagt illusion. Hans ultra-mega livslængde er blot et glimt i sjælens evige eksistens. Når vi tynder Brahmas levetid på 311,04 billioner år ud i evigheden, eksisterer den faktisk ikke for slet ikke at tale om de 60, 80 eller 100 år, vi eksisterer på denne planet.

Set ud fra en evighedssynsvinkel eksisterede huset ikke som andet end en kortvarig

forandring i materien. På det evige plan har hændelsen ingen konsekvens. Den kunne lige så godt aldrig være sket.

De tre begreber virkelighed, bevidsthed, og viden defineres således i den vediske forståelse ud fra deres forhold til tiden. Virkelighed er konstant i tiden, og illusion forsvinder i tiden. Derfor er kun eksistens i de åndelige dimensioner at anse for virkelig.

Vores materielle eksistens er uvirkelig på samme måde, som en drøm er uvirkelig. I en drøm oplever vi hele registret af følelser, som vi gør i det såkaldte virkelige liv. Hvornår ved vi, at den frygt eller glæde, vi oplever i en drøm, er uvirkelig? Det bliver klart, når vi vågner op. Så længe vi er i drømmen, føles det totalt virkeligt, men når vi vågner op, forstår vi, at det blot var en drøm.

Livet i en materiel krop er nøjagtig lige sådan. Døden vil være en opvågning fra livets drøm. De ekstatiske oplevelser, vi havde for en uge siden, kunne i nuet lige så godt have været en drøm. De er et minde blot, nøjagtig som en drøm.

Derfor har kun det evige substans i virkeligheden. Det midlertidige er usubstantielt. Det er derfor, sjælen aldrig kan blive lykkelig i den materielle verden i en materiel krop ligegyldigt, hvor meget sansetilfredsstillelse den nyder.

Kun ved at vende tilbage til sin evige tilstand sammen med Gud kan sjælen erfare sand (dvs. evig) lykke.

Krishna siger:

”Min kære Arjuna, eftersom du aldrig er misundelig på Mig, vil Jeg hermed give dig denne mest fortrolige kundskab og indsigt. Når du kender den, vil du blive frigjort for alle den materielle eksistens’ elendigheder.” (Bg. 9.1)

”O lærde Uddhava, de, der fikserer deres bevidsthed på Mig og opgiver alle materielle ønsker, deler sammen med Mig en glæde, der umuligt kan opleves af dem, der er optagede af sansetilfredsstillelse.” (*Srimad-Bhagavatam* 11.14.12) 🌸

SÅDAN VÆKKER VI VORES KÆRLIGHED TIL KRISHNA

af Madhava Puri Dasa

Det centrale i Krishnabevidsthed er en dyb åndelig stræben efter at genoplive kærligheden til Krishna. Denne artikel gennemgår de fem grundlæggende former for hengiven praksis, sådan som de blev undervist af Sri Caitanya Mahaprabhu til Sanatana Gosvami. Med Herrens barmhjertige løfte i tankerne inviteres vi til at uddybe vores forståelse og praktisering af bhakti. Lad os sammen udforske kunsten at genoplive kærligheden til Krishna og i sidste ende fuldføre vores åndelige rejse.

Som det første har vi forstået, at vores sande selv ikke er denne forgængelige krop, men sjælen, en evig del af det Absolutte Selv. Vi forstår også, at det grundlæggende formål med tilværelsen er at opleve en evigt løbende glæde, en glæde, der rækker langt ud over og er langt mere intens end den følelse af befrielse, man oplever, når man undslipper al lidelse. Vi har forstået, at denne ægte, oprindelige følelse af lykke kommer fra personlige kærlighedsudvekslinger mellem os og Krishna, kilden til al glæde. Vi har derfor erkendt, at det højeste formål med vores liv må være at genoplive vores iboende kærlighed til Krishna og gribe enhver lejlighed til at udtrykke den gennem hengiven tjeneste til Ham.

Men det kan føles svært at genoplive en sådan ren åndelig kærlighed i vores hjerte i betragtning af, hvordan vi er materielt betingede. Fra det øjeblik, vi kom til den materielle verden, blev vi betinget til at tro, at de forskellige midlertidige kroppe, vi har haft gennem tiderne, repræsenterer vores sande identitet. Denne tro fortsætter i vores nuværende liv, hvor vi identificerer os med et specifikt køn, familie, nationalitet, politisk tilhørsforhold eller religion. Disse falske identiteter er flygtige fænomener, men alligevel er de svære at sætte sig ud over.

Som så mange andre i en lignende situation har vi sandsynligvis fyldt vores liv med utallige planer og aktiviteter, der sigter mod at opnå flygtige glæder. At have et arbejde, drive en virksomhed, få en uddannelse, deltage i selvhjælpskurser, følge modetendenser eller frivil-

ligt arbejde er typiske eksempler på sådanne erhverv. Men den slags aktiviteter giver, som vi sikkert har bemærket, sjældent anledning til den varige glæde, vi søger.

Så nu har vi besluttet os for at begive os ud på en rejse for at genoplive vores kærlighed til Krishna ved at følge en vej, der er skabt og godkendt af Krishna Selv. Det er metoden, der blev beskrevet af Herren Caitanya til Sanatana Gosvami for 500 år siden og dokumenteret i *vaisnava*-litteraturen, den mest pålidelige kilde til åndelig visdom. I *Caitanya-caritamṛta* beskriver Herren Caitanya 64 former for hengiven tjeneste, der alle er udformede på en sådan måde, at de vækker den slumrende Gudskærlighed i os. Disse varierer i sværhedsgrad, men Herren fremhæver især fem af dem og forsikrer os om, at selv det mindste engagement i dem vil genoplive vores rene kærlighed til Krishna. Hvis vi selv vil kende dem, findes de i *Madhya-līla*, kapitel 22, vers 128-129. Denne artikel vil præsentere disse fem effektive metoder.

1. Fællesskabets kraft: selskab med hellige personer

En hellig person er ikke blot en åndeligt-sindet person, men en udøver af *bhakti-yoga*, en Krishnahengiven, der har gjort betydelige fremskridt på sin egen åndelige rejse. Vi kan komme til at kende sådanne sjæle under sammenkomster i vores nærmeste tempel ved søndagsprogrammer, festivaler eller studiegrupper, som sådanne hengivne ofte deltager i. Disse

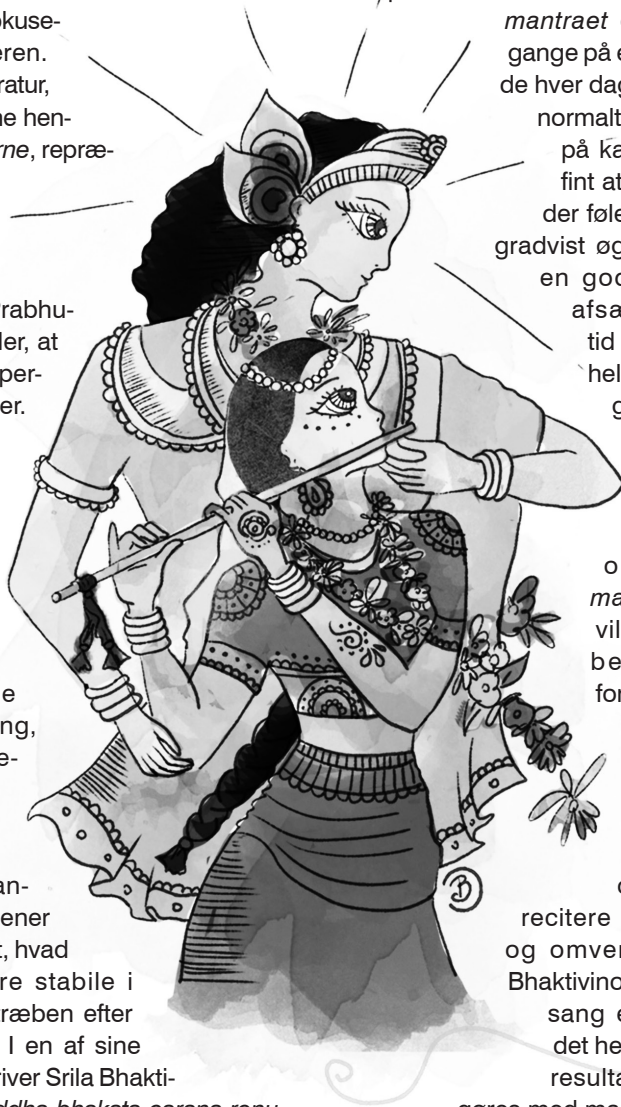
begivenheder tilbyder normalt mange former for hengiven tjeneste, sang, meditation og diskussioner om Krishna, og de er befriet fra materielle distraktioner, der modarbejder åndelige fremskridt. Vi har også mulighed for at engagere os i onlinefora såsom virtuelt fællesskab med hengivne, webinarer eller diskussioner på platforme, der fokuserer på *vaisnava*-læren.

At fordybe sig i litteratur, der er skrevet af rene hengivne, især *acaryaerne*, repræsenterer et andet vigtigt middel til at omgås hellige personer.

At studere Srila Prabhupadas bøger betyder, at man får del i hans personlige udvekslinger. Det er af stor betydning at vælge enten en individuel hengiven eller en lille gruppe hengivne, der trofast følger Srila Prabhupada, og hos hvem vi kan søge personlig vejledning, tjene og stille relevante spørgsmål. Der er meget at lære ved at observere, hvordan avancerede hengivne tjener Herren, ikke mindst, hvad de gør for at være stabile i deres konstante stræben efter hengiven tjeneste. I en af sine hengivne sange skriver Srila Bhaktivinoda Thakura: *suddha-bhakata-carana-renu, bhajana-anukula*, hvilket betyder: "Man kan ikke forstå hengiven tjeneste, medmindre man forbinder sig med en ren hengiven og dermed drager fordel af hans indflydelse."

2. Den hellige lydvibration: sangen af det hellige navn

At synge eller recitere Herrens hellige navn er en meget kraftfuld måde at rense sit hjerte og genoplive sin kærlighed til Gud på. Vi kan deltage i *kirtana* i det nærmeste tempel og prøve at recitere Hare Krishna-*maha-mantraet* et bestemt antal gange på en meditationskæde hver dag. Hengivne sigter normalt efter 16 omgange på kæden, men det er fint at starte med et tal, der føles overskueligt og gradvist øges. For at skabe en god vane bør man afsætte en bestemt tid til denne praksis, helst i de tidlige morgentimer. Man skal koncentrere sig om at udtale hver stavelse klart og lytte opmærksomt til *mantraet*, da dette vil hjælpe os til at bevare fokus og forhindre sindet i at blive distraheret. Hengivne opdager også, at studie af skrifterne øger oplevelsen og kraften ved at recitere det hellige navn og omvendt. Ifølge Srila Bhaktivinoda Thakura giver sang eller recitation af det hellige navn positive resultater, selv når det gøres med manglende opmærksomhed, men hvis man vil opnå kærlighed til Krishna, må man stræbe efter ren og fokuseret sang og recitation.

3. Tidløs visdom: lyt til Srimad-Bhagavatam

Sæt tid af hver dag til at studere *Srimad-Bhagavatam*. Det giver åndelig næring og inspiration, selv om vi kun læser nogle få vers med tilhørende forklaringer hver gang. Lyt til foredrag med lærde *vaisnavaer*, enten personligt eller online. Vi bør reflektere over undervisningen og overveje, hvordan vi kan anvende den i vores liv. *Srimad-Bhagavatam* er unik, for intet andet skrift indeholder så detaljeret en viden om Krishna, Guddommens Højeste Personlighed, Hans egen-skaber, guddommelige *lilaer*, forskellige manifestationer og navne. Jo mere vi hører om Ham, og jo mere viden vi får om Ham, desto mere er der at føle kærlighed til.

4. Tag del i en åndelig atmosfære: ophold i Mathura

Vi bør overveje at besøge et helligt sted, når vi har mulighed for det. Selv kortere pilgrimsrejser kan være meget gavnlige. Gør det til en vane regelmæssigt at besøge det nærmeste tempel og gøre hengiven tjeneste der. Hvis vi er så heldige at være tæt på et tempelprojekt, hvor køer beskyttes, kan vi tage del i den åndelige atmosfære dér ved at gøre tjeneste til køerne. Det glæder Krishna meget. Vi kan også gøre vores hjem til et helligt sted ved at indrette et rum til tilbedelse, holde det meget rent og regelmæssigt udføre åndelige aktiviteter. Meditér over Herrens *lilaer*, der er forbundne med hellige steder. En sådan meditation kan forøges ved at læse skrifterne eller lytte til forelæsninger, der omhandler disse særlige steder.

5. Et personligt forhold til Herren: tilbed Guds Deitet

Vi kan bygge et lille alter i vores hjem med Deiteter eller billeder af Herren. Start med nogle grundlæggende ceremonier som at tænde røgelse og ofre mad. Med tiden skal vi nok blive mere fortrolig med de traditionelle, mere omfattende tilbedelsesceremonier. Disse kan bestå af aktiviteter som at bade og klæde Deiteterne på og ofre forskellige ting på forskellige tidspunkter. Sigt efter at udføre *puja* (tilbedelse) mindst én gang hver dag, helst om morgenen. Denne ceremoni bør omfatte recitation af bønner, *aratik* og sang af åndelige sange. Vi kan også aflægge regelmæssige besøg i det nærmeste tempel og deltage i Deiteters ceremonier dér og yde tjeneste til Dem under vejledning af *pujarierne* (de, der udfører særlig tjeneste ved tempelalteret).

Det skal pointeres, at på vores åndelige vej kan vi også støde på forskellige forhindringer, som vi bør forsøge at eliminere eller undgå for ikke at stoppe vores fremskridt. Sådanne forhindringer, og hvordan vi kan håndtere dem, vil blive diskuteret i en anden

artikel.

Lad os meditere på det fortrøstningsfulde løfte fra Herren Caitanya Mahaprabhu:

”Disse fem former for hengiven tjeneste er de bedste af alle. Den mindste praktisering af dem vil vække kærligheden til Krishna.”

Ved at følge disse enkle instruktioner vil vi straks opleve store fremskridt på hengivenhedens vej. 🌸

GUDDOMMELIG KRAFT

af SB Kesava Swami (Oversat af Jesper Frydenlund)

De gamle skrifter beskriver poetisk effekterne af guddommelig kraft. Den guddommelige kraft kan få selv en haltende mand til at bestige et bjerg, en stum til at tale og en blind til at se stjerner på himlen. At observere mine spirituelle venner opnå fantastiske ting er et levende vidnesbyrd om dette (ikke, at nogen af dem er handicappede, eller at det gjorde dem mindre værd, hvis de var).

At få adgang til guddommelig kraft er muligt for alle. Hemmeligheden ligger i at udvikle en "uselvisk tjenesteattitude". Det starter med det nødvendige, går videre til det mulige og modnes i det umulige.

Det nødvendige – for det første bør vi etablere os i at gøre det nødvendige: *hvad der skal gøres*. Dette er grundlaget. Vi hæver os over vores personlige følelser og lærer at handle med en følelse af pligt og ansvar. Vi tjener med en viden om, at det er det rette at gøre.

Det mulige – efterhånden som vi udvikler os, rettes vores fokus mod at gøre det mulige: *hvad der kan gøres*. Her søger vi aktivt mulighederne for at tjene. Vi venter ikke på, at der opstår et behov eller en anmodning, men søger ivrigt efter muligheden for at bidrage. Vi begynder at nærme sig kærlighed til den unikke glæde ved spontan uselvisk tjeneste.

Det umulige – i åndelig modenhed nærmer vi os det umulige – *hvad der ikke kan lade sig gøre*. Når vores

tørst efter at tjene hæver os til vores fulde kapacitet, bliver vi styrket af en guddommelig kraft, der føres os ud over vores fysiske grænser. Her begynder vi at fungere på det åndelige plan, der overskrider enhver materiel begrænsning. Ufattelige ting sker omkring os, og mirakler kan blive daglige anliggender.

Lad os øge, udvide og rykke grænserne. Det er her, vi oplever det guddommelige nærvær på førstehånd. Når alt kommer til alt, sagde Prabhupada: "Umuligt findes kun i en tåbes ordbog."

"Men til dem, der altid tilbeder Mig med udelt hengivenhed og mediterer på Min transcendentale form, bringer Jeg det, de mangler, og Jeg bevarer det, de har." -*Bhagavad-gita* 9.22 🌸

GLIMT FRA SYDINDIEN

af Janardana Dasa

Janardana Prabhu er for øjeblikket på rejse i Sydindien og sender os løbende glimt fra rejsen.

Srinivas Acarya Prabhu er hovedpræst i Simhacalam og tilhører *Sri-sampradayen*. Sri står for gudinden Laksmi, Herren Visnus ledsager. *Sri-sampradayen* er en af fire *vaisnava*-disciplerækker og den mest udbredte i Sydindien. Deres mest fremtrædende *acarya* i denne linje er Ramanujacarya. Ramanujacarya er for dem, hvad Srila Prabhupada er for os i ISKCON.

Billede af Srinivas og mig

Srinivas Acarya er både venlig og rummelig. Han samlede mig op, da jeg blaffede ned fra templet, som ligger inde i skoven ti km fra Visakhapatnam. Visakhapatnam er en stor by i staten Andhra Pradesh og første stop på min togrejse fra Puri.

Srinivas bor lige uden for skoven, hvor han kører op og ned flere gange om dagen, så han kender vejen godt og ligger godt i svingene. Han har en meget lang *sikha*, så jeg bliver børstet godt i ansigtet. Men jeg synes, det er cool. Han byder mig på frokost, men da jeg lige har spist *anna-prasad* i templet, takker jeg pænt nej. Men jeg lover at komme tilbage om et år med min kone.

Srinivas Acarya har jeg virkelig lyst til at møde igen, selv om vores møde kun er ganske kort. Han viser mig, hvor han bor, så jeg er besluttet på at opsøge ham næste år.

Mange *Sri-vaisnavaer* har taget tilflugt i ISKCON, fordi de er stærke hengivne og *sadhuer*.

De anerkender Srila Prabhupadas unikke bidrag. De har også stor respekt for hengivne fra Vesten. Jeg husker første gang, jeg var i Tirupati i 2004 med Danesa Prabhu. Vi stod i kø i timevis for at få Balajis *darshan*. Alle i køen blev skubbet videre foran alteret med Balaji og havde knapt et sekunds *darshan*, men *Sri-vaisnava brahmanaerne* tog os ud af køen og lod os nyde vores stund, så vi kunne ofre vores ærbødige bønner til Herren Balaji (Venkatesvara, Herren over Vaikuntha)

Lige bortset fra, at jeg blev samlet op på motorcykel, og Kali Yuga er skredet betydeligt frem, var det som taget lige ud af *Caitanya-caritamrita*, at jeg på min tur til Sydindien skulle blive inviteret på frokost af hovedpræsten i Simhacalam.

Templet Simhacalam er et Nrsimhadeva-tempel, og Caitanya Mahaprabhu var her for over 500 år siden på sin sydindiske tur. I mange år har jeg set frem til en dag at rejse i Mahaprabhus fodspor igennem Andhra og besøge alle de steder, han besøgte. Det har stor betydning for mig at få sat billeder på teksten i vores *sastra*, litteratur. Jeg tænker, at hvis Guddommens Højeste Personlighed gør det, så er det helt i lod, at jeg følger efter. Det er lige efter bogen for mig, der elsker at rejse og få oplevelsen af, at Krishna ikke bare er med én, men også viser vejen.

Der er noget helt specielt ved at rejse til de hellige steder i Indien. Her fornemmer man historiens gang som beskrevet i skrifterne. Først tog Caitanya Mahaprabhu til Alalanath-templet uden for Puri, hvor han tog afsked med Nityananda Prabhu og fik følgeskab af *brahmacarien* Kalidasa. Alt dette er beskrevet i *Caitanya-caritamrta*, *Madhya-lila*, kapitel 7. Det var efter at have læst dette mange gange, at ønsket om en pilgrimsrejse voksede sig stort.

Efter Alalanath i Orissa gik Mahaprabhu

sydpå til Kurmaksetra i Andhra Pradesh. Kurma-Deiteten dér er den eneste af sin slags i Indien, så det er lidt specielt. Templet ligger et stykke ude på landet, så efter en kort togrejse må jeg finde mig et køretøj. Min Kurma-avata *darshan* ender med at blive en heldagsbegivenhed. Jeg er heldig igen at få et lift der-til og retur til togstationen på en motorcykel af en venlig mand. Kurma-templet ligger ca. 20 km fra byen Srikakulam, der er en lille by på jernbanelinjen fra Bhubanesvar i Orissa til Chennai i Tamil Nadu.

Kurma-Deiteten

Srila Prabhupada giver mange detaljer om disse hellige steder i *Caitanya-caritamrita*, der er oversat til dansk. Blandt andet beskriver han, at både Sripada Ramanujacarya og disciple i Madhvacharyas linje har tilbedt Deiteten. Disse beskrivelser findes i første halvdel af *Madhya Lila* og kan derfor læses på dansk. Det anbefales, at man erhverver sig et eksemplar af *Caitanya-caritamrita* fra templet i Vanløse.

I Srikakulam er der også et lille ISKCON-temple i udkanten af byen. Det er kun, fordi min chauffør ved, at det ligger der, ellers ville jeg aldrig have været opmærksom på dets eksistens. De hengivne er til min store tilfredsstillelse søde at servere *sambar*, *rasam* og *ris-prasad*, der er traditionel spise i Sydindien. Det er vanskeligt at rejse rundt på tom mave eller kun at spise frugt, så når lejligheden byder sig, sætter man stor pris på den. I ISKCON serverer de heller ikke så stærkt krydret mad, som der ellers bliver serveret lokalt i Andhra. Effekten af megen chilli i maden er ikke lige, hvad man har brug for, når man rejser rundt i Indien.

Næste dag tager jeg toget videre sydpå

og overnatter på stationen i Annavam, hvor der ligger et stort Satya Narayana-tempel. Jeg har bøger og magasiner med på min rejse, så hvorend jeg ser mit snit til at distribuere bøger, kommer de frem. I templet, på togstationen, i toget, i bussen eller bare, når lejligheden byder sig, hvilken den gør hele tiden. Det spiller ikke altid så stor rolle, om jeg forstår, hvem eller hvad der bliver tilbudt. Når jeg distribuerer bøger, går det

altid op i en højere enhed. Enheden er Sri Krishna. Blandt hengivne er der faktisk ikke så meget at være uenige om, for målet er at tilfredsstille Krishna. Alt andet er midlertidigt. Derfor fortsætter hengivne med blot at hengive sig til Krishna, og så går det uønskede midlertidige væk.

Derefter besøger jeg Rajahmundry, der ligger ved floden Godavari. Her havde Caitanya

Mahaprabhu samtaler med Ramananda Raya. Dette er også beskrevet meget udførligt i *Caitanya-caritamrita*.

Godavari er en stor hellig flod, så jeg tager mig et dyp og leder *kirtana* i ISKCON-templet om aftenen. *Kirtana* og sang af Krishnas navne er

den bedste måde at tilbede Krishna på. Hans navne ændrer sig ikke, hverken på tværs af grænser eller tidsaldre. Nemt at formidle og engagere sig selv og andre i. Her er jeg for første gang i et land og en by, hvor jeg ikke taler sproget, men fremgangsmåden i tilbedelse af Krishna er den samme overalt. Jeg kender ingen, men Srila Prabhupada og Krishna kender os alle sammen. 🌸

FANTASTISKE STEGTE GRØNTSAGER

MADLAVNINGSLEKTION 12

af Yamuna Devi Dasi

Fra Back to Godhead 28-02 1994.

Næsten alle elsker stegte grøntsager. Amerikanere og englændere higer efter pommefritter. Delhis gadehandlere sælger grøntsagsfritter ved navn *pakoraer*. I Tokyo kaldes de *tempuraer*. Fransk mændene elsker friturestegte omeletkartofler. Selv for os, der af helbredsårsager undgår stegt mad, er smagen af en perfekt stegt grøntsag svær at sige nej til.

Lige siden kokke begyndte at stege mad i varm olie, har de været begejstrede for de øjeblikkelige resultater i form af sprøde, lækre overflader og blødt, saftigt indhold. Hemmeligheden bag let, sund friturestegning ligger i kvaliteten, mængden og temperaturen på stegeolien. Mad, der steges korrekt, er hverken fedtet eller gennemvædet af olie. Enhver stegt mad, uanset om det er friture- eller pandestegt, er selvfølgelig mere fedende end mad, der laves uden olie. Men mad, der tilberedes i lige netop nok olie til hurtigt at hærdede på overfladen, så olien ikke trænger ind i maden, er mindre fedende end mad, der er sauteret i overdrevne mængder smør eller olie eller mad, der svømmer i fede sovser eller mejeriprodukter.

Den rigtige olie

Uanset hvad ens valg er, kan man hurtigt konstatere en olies kvalitet gennem dens smag og duft. Jo mindre raffineret en olie er, desto mere levende er dens smag generelt. Men uraffinerede olier er mindre stabile end raffinerede, har normalt lavere rygningspunkt og har kortere holdbarhed. Raffinerede olier som nøddeolier og vegetabiliske olier er behandlede med opløsningsmidler. Sådanne olier indeholder tilsætninger, der forlænger

deres liv på hylde, mindsker skumning og gør olien klarere. Opløsningsmidlerne ødelægger dog også mange af næringsemnerne i olien. Men raffinerede olier er populære til friturestegning, fordi de kan opvarmes til højere temperaturer.

Hvilken olie, jeg foretrækker, afhænger af hvilken slags stegning, jeg er i gang med. Majsolie, jordnøddeolie, sojaolie og avocadoolie har alle høje rygningspunkter og er gode til friturestegning. Fede, uraffinerede olier som pecanolie, valnøddeolie og ekstra jomfru olivenolie er bedst uopvarmede, så de bruges ikke til stegning. Olie holder sig bedst i farvet glas, siden lys fremskynder deres forrådnelse. Når først de er åbne, bør flasker, der opbevares i over to uger, være i køleskab.

Min absolut foretrukne stegeolie er ghee, indisk rensede smør. Den er let at lave og særdeles velsmagende, specielt når den indgydes med aromaer såsom nellike, ingefær, chili, citrusskal, kanel eller søde neem-blade. Ghee har i årtusinder været det foretrukne stegemedium for indiske tempelkokke. Når først du har prøvet det, vil det måske også være dit. Alt, man behøver for at lave ghee, er usaltet smør. Ghee holder sig godt i rustfrie beholdere eller store glaskrucker. Selv om ghee ikke behøver at blive afkølet, vil jeg alligevel anbefale at lave det i små mængder og opbevare beholdere, der er over én uge gamle, i køleskabet.

Teknik og temperatur

De bedste grøntsager til friturestegning uden et beskyttende lag af dej eller rasp er dem, der har en fiberrig struktur, der hurtigt lukker til, når grøntsagen sænkes ned i olie. Kartofler fortsætter med at være den mest

stegte grøntsag, men andre gode muligheder inkluderer batater, rødbeder, gulerødder, auberginer, stegebananer, blomkål og søde kartofler.

Hvis man ikke har en elektrisk stegegyde, er man nødt til at regulere varmen for at holde temperaturen konstant. Hvis man er begynder i friturestegning, er et termometer nyttigt. Til det meste grøntsagsstegning skal temperaturen holdes imellem 175-190°C (185°C er det mest almindelige). Den rigtige temperatur afhænger af størrelsen på stykkerne, der skal steges.

Fjern små stykker af mad, der flyder rundt i olien under stegning. Hvis de ikke fjernes løbende, vil de brænde på og give olien en bitter smag.

En økonomisk kok anser det ofte for spild at opvarme en halv eller hel liter olie ad gangen for kun at bruge den én gang. Mange kokke vælger derfor at genbruge olien til stegning igen senere. Andre gør det ikke. De mener, at olien mister sin smag. Uanset hvad man foretrækker, bør man anvende så lidt olie som muligt til stegningen og undgå at opvarme den til rygepunktet. Hvis man genanvender olie, bør man omhyggeligt filtrere den gennem et osteklæde eller kaffefilter for at fjerne fine partikler. Før man genanvender filtreret olie, er der en måde at neutralisere dens eventuelle dårlige smag på. Varm den op til 180°C og steg et stykke brød og skrællen af en halv citron i den. Når brødet bliver brunt, tages det op, og den egentlige stegning kan begynde.

Srila Prabhupadas instruktioner

Jeg blev tiltrukket til kunsten at friturestege den første dag, jeg hjalp Srila Prabhupada i køkkenet i 1967. En af de retter, han lavede, var en kalorierig, langsomt stegt kartoffelfyldt mørdej, der kaldes *aloo kachori*. Indtil da havde jeg ingen anelse om, at stegte ting kunne være stegt langsomt og stadig være fedtfattige.

Igennem årene lærte Prabhupada sine kokke at lave stegte grøntsagsretter, og mange af dem findes i lektionens lærebog,

Lord Krishna's Cuisine. Hvis du følger disse lektioner, sørg så for at lave retten på side 11 og nogle af hans mest ofte bestilte grøntsagsretter såsom *Cauliflower and Potato Surprise*, *Deep-Fried Stuffed Hot Green Chilies* og *Bitter Melon Chips with Coconut*.

Tungesmeltende auberginestykker

(8 portioner)

Denne mellemret, som jeg lærte fra Srila Prabhupada i 1967, er elegant at servere sammen med basmatiris. Server den med en citronskive, en krydret tomatchutney eller et stænk frisk urtechutney. Den kan ledsage en sammensat grøntsagsret og salat eller en let suppe.

- 1½ spsk. salt
- 1½ spsk. gurkemeje
- 3 spsk. vand
- 8–10 hvide miniauberginer eller lilla japanske auberginer (omkring ¾ kg) eller en mellemstor almindelig aubergine
- ghee, avocadoolie eller let olivenolie til stegning
- hakket koriander eller persille til pyntning

Bland salt, gurkemeje og vand i en lille skål. Skær små auberginer i halve eller større auberginer i stykker på ca. 6,5 x 4 x 1,5 cm. Indsmør auberginestykkerne med gurkemejeblandingen, stil dem til side i 15–30 minutter og lad dem herefter afdryppe i et dørslag.

Fyld en tredjedel af en stegepande med ghee eller olie og sæt den over middelhøj varme. Lige før ghee'en eller olien når rygepunktet, lægges et lag auberginestykker forsigtigt i panden. Steg dem ved at vende dem rundt på alle sider, indtil de får en varm rødbrun farve og er møre (skrællen på auberginerne steger hurtigere end skærefladerne, og for meget stegning kan gøre dem seje). Løft auberginestykkerne op med en hulske og afdryp dem kort på et stykke køkkenrulle. Pyntes med urter og ofres med det samme rygende varme til Krishna. 🌸

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: I Bhagavad-gita 4.10 skriver Srimla Prabhupada: "Det sidste stadie i hengivent liv kaldes bhava eller transcendental kærlighed til Guddommen." Men lidt senere i samme forklaring skriver Prabhupada: "Ifølge Bhaktirasamrta-sindhu (1.4.15-16) defineres bhava som det indledende stadie til transcendental kærlighed til Gud. Virkelig kærlighed til Gud kaldes prema, livets højeste fuldkomne stadie."

Hvorfor kaldes bhava både det indledende stadie og det sidste stadie af hengivenhed i samme forklaring? Hvad er forskellen på bhava og prema? Er det nok at nå til bhava for at elske Gud?

SVAR: Bhava og prema anses begge for at være det endelige stadie. Bhava er begyndelsen på det endelige stadie, hvor ekstatiske følelser til fulde vågner i hjertet.

Forskellen på bhava og prema beskrives i Sri Caitanya-caritamrta (Madhya 23.7):

"Når bhava helt blødgør hjertet, bliver fyldt af en voldsom besidderfølelse i relation til Herren og bliver meget fortættet og forstærket, kaldes det prema [kærlighed til Gud] af lærde mænd."

Siden bhava er kærlighed til Gud på det indledende stadie, bør man, når man først er nået til bhava, fortsætte med at gøre fremskridt til prema, fuldkommenheden af bhava.

SPØRGSMÅL: Jeg læste følgende: "Ryk ønsket om at begå synd op med rode. En synd er en handling, der ikke er forbundet med den Højeste Herre, men gøres for tilfredsstillelsen af sanserne. At handle for kun at tilfredsstillende den materielle krop fjerner dig fra den praktiske erkendelse af din virkelige identitet som en evig åndelig sjæl (der er forskellig fra den midlertidige materielle krop)."

Hvordan rykker jeg det ønske om med rode?

SVAR: Du skal fylde dit hjerte helt med åndelige ønsker i Herrens tjeneste. Hvis dit hjertes hotel er helt optaget af at høre, tale om, huske på og tjene Herren, vil materielle lystne og grådige ønsker, når de kommer for at finde et sted at være, opdage, at der ingen ledige værelser er på hotellet. De vil i stedet blive mødt af et stort skilt, "Alt er optaget", og være nødt til at gå et andet sted hen.

SPØRGSMÅL: Jeg kan forstå, at materiel lykke er midlertidig. Men når det kommer til stykket, tror jeg alligevel, at den er vedvarende og forsøger at nyde den. Selv om jeg forstår den illusoriske natur af materiel lykke, ser jeg mig selv igen og igen falde i fældnen og forsøge at nyde den. Hvordan får jeg bugt med denne tendens og forbliver altid fast forankret i transcendental lyksalighed?

SVAR: Hvis du vil have vedvarende lykke, skal du holde op med at forsøge at få den til dig selv. Blot forsøg hele tiden at give lykke til Krishna med dine tanker, ord og handlinger til alle tider, på alle steder og under alle omstændigheder. Da vil du altid være lykkelig.

"En person, der hverken fryder sig over at få noget behageligt eller beklager sig over at få noget ubehageligt, som er selvintelligent, som ikke er forvirret, og som kender videnskaben om Gud, er allerede etableret i transcenden-sen. En sådan befriet person er ikke tiltrukket af materielle sanseglæder, men er altid i trance og nyder glæden inde i sig selv. På denne måde nyder den selvrealiserede person ubegrænset lykke, for han koncentrerer sig om den Højeste." (Bg. 5.20-21) 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Program i tempel hver lørdag fra 17-19 og søndag fra 13-16.

Se Facebook (ISKCON Oslo) for nærmere detaljer.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver siste fredag i måneden kl. 17-20 (Gaura arati kl 19 og prasad kl 19.30).

Web: harekrishna.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

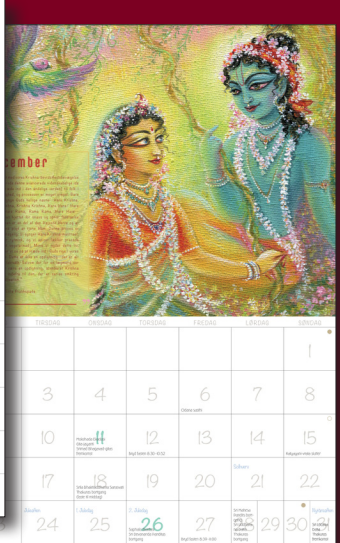
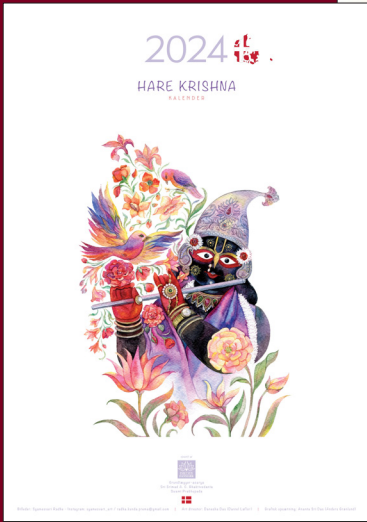
Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

2024 VAISNAVA-KALENDER

Endnu engang har Danesh Dasa og Ananta Sri Dasa lavet en smuk *vaisnava*-kalender på dansk. Den giver alle vigtige *vaisnava*-datoer inklusive klart markerede *ekadasi*-dage og tidspunkter for fester og programmer i templet i København. Derudover er der ugenumre, fuld- og nymånedage samt danske helligdage. I år er kalenderen fyldt med smukke malerier samt fine citater fra Srila Prabhupadas bøger.

Pris: 140 kr.

Kan købes i Hare Krishna-templet i København eller bestilles direkte hos Ananta Sri Dasa på mail@ananta.dk eller telefon 2222 2763. 🌸